

РЕШЕНИЕ

№ 2604

гр. София, 15.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 14.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1913** по описа за **2012**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
/АПК/ вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. А. М., гражданин на С., срещу Решение № 110/09.02.2012
г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отказано
предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като
постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените
правила и приложимия материален закон. Твърди се, че мотивите довели до издаването
на обжалваното решение са противоречиви и взаимно изключващи се. Жалбоподателят
счита, че движението „Ал Ш.“ е определено безспорно като терористична организация
от ООН и ЕС, което в конкретния случай е от съществено значение при вземането на
решение за предоставяне на закрила. Оспорва се изводът на административния орган,
че не са налице материалноправни предпоставки за предоставяне на закрила на
чужденеца. Изложени са доводи за нарушение на чл. 15, б. „С“ от Директива
2004/83/ЕО, че преценката за наличие на безогледно насилие спрямо жалбоподателя е
неправилна, което е установено със справка вх. №411/24.01.2012 г. Изразено е искане
за отмяна на оспореното решение. Ответната страна – председателят на Държавна
агенция за бежанците при МС не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за
неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните

по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със собственоръчна молба с превод вх. № Ж-174 от 21.01.2011 г. по описа на ДАБ М. А. М. , гражданин на С. е поискал закрила в Р. Б.. Чужденецът е потвърдил желанието си да получи статут в Р. Б. и пред длъжностно лице на ДАБ с молба вх. 614 от 13.04.2011 г. на РПЦ-град С., на която дата чужденецът е регистриран с имената М. А. М., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], гражданин на С., с постоянен адрес в С., [населено място], кв.Х. Х., ул. Ш., семейно положение: неженен, мюсюлманин - сунит. Личните му данни първоначално са установени с декларация по чл. 30, т.3 от Закона за убежището и бежанците. Впоследствие в хода на административното производство не са представени никакви документи за самоличност, а и в самото интервю пред административния орган лицето декларира, че няма документи за самоличност и никога не е имало.

На 13.04.2011 г. чужденецът е запознат чрез писмени указания на арабски език за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

На 13.04.2011г. на чужденеца е връчена покана за интервю за установяване самоличността, националността и маршрута на пътуване. Същото е проведено на 14.04.2011 г.

С решение № 2617/21.04.2011 г. на решаващ орган при ДАБ, връчено на М. А. М. на 11.05.2011 г., е образувано производство за предоставяне на статут в Р. Б..

С докладна записка от 25.05.2011 г. директорът на РПЦБ - С. е уведомен, че въз основа на молбата на М. А. М. от 19.05.2011 г. е открито ускорено производство по предоставяне на статут. Поради изтичане на тридневния сок за вземане на решение и по силата на закона производството е преминало по общия ред.

На 20.05.2011 г. длъжностно лице от ДАБ, с участието на преводач от арабски език, е провел интервю с чужденеца. М. А. М. е потвърдил, че в С. общата обстановка е на несигурност и опасност от нараняване или смърт. Именно поради тази причина се наложило през 2001г. заедно с част от семейството си да отпътува за Й., където са живели 15 години. Според лицето положението и в Й. е несигурно, няма постоянна работа и не може да учи. Не желае да бъде върнат в С., тъй като счита, че сигурността му не може да бъде гарантирана и властите на Р. С. не могат да му осигурят закрила.

Проведено е повторно интервю на 24.06.2011г. от длъжностно лице от ДАБ, с участието на преводач на арабски език, като отново са потвърдени причините, поради които М. А. М. е напуснал С., опасенията за сигурността му, ако бъде върнат в страната, както и липсата на постоянна работа. Лицето повторно декларира, че няма проблеми с властите в С., не е бил арестуван или съден, както преследван.

Изготвено е становище рег. № УП-4891/25.07.2011 г. от интервюиращият орган, в което е мотивирано предложение да бъде отказано предоставянето на закрила, тъй като молбата на чужденеца е явно неоснователна. Същият не е бил принуден да напусне Й. - държавата, където живее от 15 г. както и С., където е роден. Според органа лицето не е било изложено на реална опасност, не е съден или осъждан на смърт от властите на двете страни. Също така лицето не принадлежи към нито една от рисковите групи, определени в ВКБООН, така че според интервюиращия орган той може да се върне в държавата си на произход – С..

С оспореното в настоящото производство решение № 110/09.02.2012г. на председателя на ДАБ, на основание чл.75, ал.1,т.2 във вр. с чл.8 и чл.75, ал.4, т.1 във вр. с чл.9 от

ЗУБ е отказано предоставянето на статут на бежанец или хуманитарен статут на М. А. М.. Административният орган е приел, че не са налице материалноправните предпоставки за представяне на статут на бежанец на чужденец, тъй като не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплата, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Изложени са аргументи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че М. А. М. не се позовава на причини от хуманитарен характер. Той не е бил принуден да напусне И. поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Прието е, че не са налице и основания по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради липсата на тежки и лични заплахи по отношение на молителя

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 87 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 48, ал.1, т. 1 от ЗУБ - председателя на ДАБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Жалбоподателят оспорва изводите на ответния административен орган за липса на материално-правни предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Съгласно посочената правна норма, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, представляващи: смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Според общоприетите критерии на Върховния Комисариат за Бежанците на ООН (ВКБООН) преценката за разрешаване на пребиваване на търсещи убежище граждани на С. трябва да бъде строго индивидуална и да бъде съобразена с конкретните твърдения на търсещия закрила и с обстоятелството от коя част на страната произхожда той, а също така и въз основа на принципа *prima facie* (т.е. ако няма доказателства за обратното) прилаган от ВКБООН. Видно от Насоките на ВКБООН от 05 май 2010 г. за определяне на съответствие с критериите за бежански статут при оценка на нуждите от международна закрила на търсещи убежище от С., преобладаващата ситуация в Ю. и Ц. С. е характеризирана с голям брой жертви сред цивилното население, което сериозно нарушава обществения ред и е ситуация на безогледно насилие в случай на вътрешен въоръжен конфликт по смисъла на чл. 15, б. „В” на „Квалификационната директива” на ЕС. Освен това ВКБООН е посочил, че не

съществуват надеждни зони на безопасност в Ю. и Ц. С., поради непредвидимото развитие на конфликта, характеризиращ се с постоянна борба за териториален контрол от страните в конфликта и прояви на насилие в незасегнати в миналото райони и всяко лице на тази територия би било изложено на риск от тежки посегателства. Подробни съображения в тази насока са изложени и в публикуваните на интернет - страницата /електронен адрес: www.unhcr.org/ на ВКБООН доклади за обстановката в С.. Обстоятелствата, свързани със ситуацията в страната на произход следва да бъдат отчетени от съда съобразно чл. 142, ал. 2 АПК.

В справка с вх. № 411/24.01.2012г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при ДАБ са отразени данни за обстановката в С. и региона на М., където се намира родният град на жалбоподателя – Б., според които се отчита продължаване на размириците и посегателствата върху живота на цивилни граждани. Също така е представена информация за редица терористични нападения, в резултат на които са загинали множество лица.

С оглед изложените факти, съдът намира, че е налице реална опасност от посегателства срещу М. А. М., която се основава на обстановката в държавата на произход. Този извод се подкрепя и от фактите, че в там действа и определената за терористична организация „Ал Ш.”. В този смисъл съдът приема, че са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. По делото не са представени данни и доказателства, които да обосновават извод, че търсещият закрила може да се премести в друга част на страната, където няма да е застрашен.

Гореизложеното се подкрепя от Регламент за изпълнение (ЕС) № 956/2011 на Съвета от 26 септември 2011 г. за прилагане на член 12, пар. 1 и член 13 от Регламент (ЕС) № 356/2010 г. на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени физически или юридически лица, образувания или огранич. предвид ситуацията в С..

Предвид гореизложеното, съдът приема, че решение № 110/09.02.2012 г. в частта, с която е отхвърлено искането на М. А. М. за предоставяне на хуманитарен статут противоречи на материалния закон /чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ/, както и на преследваната от закона цел, поради което в тази част подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде изпратена на председателя на ДАБ за ново произнасяне по молбата на М. А. М., в съответствие с указанията по приложението на закона. Решението, в частта, с която е отказано предоставяне на статут на бежанец на жалбоподателя е законосъобразно, а жалбата в посочената част, следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на М. А. М., гражданин на С., решение № 110/09.02.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, с която е отказано предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя.

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на ДАБ за ново произнасяне по искането на М. А. М. за предоставяне на хуманитарен статут при спазване на указанията по приложението на материалния закон, дадени с настоящето решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата М. А. М., гражданин на С., срещу решение № 110/09.02.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, с която е

отказано предоставяне на статут на бежанец на жалбоподателя.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

Административен съдия: